

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

4. Quis Eliacim sacerdos tempore Iudithæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

P.
H. Phil

QVÆSTIO IV.
Quis hic Eliacim.

Fuit Sum-
mus Pon-
tiffex.

1. Vocatur Sacerdos Domini hoc cap. v. 7. Sacerdos Domini magis
Pontifex. cap. 15. v. 9. In Græco constanter auditur *Isaia* & *Isaia*
Eliacim idem censeatur, qui Ioakim summo Pontificatu insignitus.

An filius
Helcia.

2. Post captiuitatem Babylonicam tempore Xerxis Ioakim
Ierofolymis summum gerebat Pontificatum, vt q. 2. num. 5. dicitur.
3. Fuit & alius virtute clatus Eliacim, de quo 4. Reg. 18. v. 8. & 19.
lius Helcia ibidem v. 37. & *Isaia* 22. v. 20. Non fuit tamen filius Helcia
qui in Catalogo Pontificum proximè Saraiam antecedit. Hic enim
regnante Iofia Pontifex erat, ille autem Eliacim sub Ezechia clari-
præpositus Domus, siue vt habent 70. œconomus.

Quidam
aiunt.

4. De hoc Eliacimo œconomus sermonem esse in libro *Iudithæ*
græues auctores censent, voluntque Manassæ temporibus, sed ille post
istum, cuius mentio fit *Isa.* 22. v. 15. & ante Helciam illum, qui sub
instrauit Pontificatum, ita Bellarminus, Serarins, Salius, quibus
tra V. Vitakerum bene probat Sobnam, & qui ei successit Eliacim
fuisse Scribam solum, aut Cancellarium regium, sed reuera fecerunt
ex D. Cyrillo in illum *Isaia* locum, cui assentitur Cornelius à lapide
ex ipso *Isaia* vaticinio, quo Propheta Sobnam alloquens: *Et dabo
meum Eliacim filium Helcia, & induam eum tunica tua, & circumdabo
& potestatem tuam dabo in manu eius, & erit quasi pater habitans in
domui Iuda.* In Græco, stola & corona Sobnæ dicitur ad Eliacim
quæ sine dubio, sacerdotum insignia sunt. Etsi verd, cum ista prædicitur
Sobna necdum esset Pontifex, ij tamen qui Iuditham ad Manassæ
hunc Sobnam postea, ac deinde Eliacim, supremi Sacerdotij gra-
uitos asserunt, probantque auctoritate Nicephori Const. quoniam
logia inter Pontifices connumerat illos. His patrocinari videtur Sa-
mus *Isa.* 22. vbi de Sobna locutus: *transferet inquit, Dominus secretum
paulo post: qui quondam habebas coronam Pontificis, & sanctificationem
mina, in qua scriptum erat nomen Dei, coronaberis tribulatione & angustia.*

Ordo Pon-
tificum ex
Iosepho.

5. Vt hic tutius procedamus, hæc præmitto. Iosephus lib. 10.
inter Summos Pontifices, qui in templo Salomonis suas hanc
hos vltimo loco recenset: Neream, Odeam, Saldunum, Helciam,
Iosadochum, qui Babylonem captiuus pertractus est. Hi enim
per manus traditum Sacerdotium, filij parentum successores habuerunt,

Chron
v. 17
A 1
17

Alij vt Serarius ad calcem lib. 4. Regum, hos Pontifices, ordine proponit: Neream, Odeam, Sellum, Helciam, Saraiam, Iofedech. At verò Nicephorus Const. trip. Chron. p. 2. cap. 16. sic recenset Pontifices. 10. Azarias, qui prohibuit Oziam ingressu in loca sacra, 11. Vrias fidelis Isaia: 12. Somnas prauus & libidiniosus tempore Ezechia: regis, 13. Eliazim, Sellum F. 14. Chelcias sub Iosia rege optimo. 15. Sareas & c. Hic etiam consideranda est genealogiam Pontificum, quae textitur 1. Paralip. 6. v. 12. Achitob genuit Sadoc, Sadoc genuit Sellum, Sellum genuit Helciam, & Helcias genuit Azariam, Azarias genuit Saraiam & Saraiam genuit Iofedech.

6. Hæc animo complexus existimo in primis Catalogum illum Pontificum quem nobis exhibet Nicephorus, non esse magni momenti, cum sit valde cumulus, & præter alios omittat Sellum, siue Saldunum, qui Helciam præcessit. Deinde Nicephorus suum Eliazim vocat Sallumi filium; Eliacim autem, de quo in Isaia fuit Helcia: filius. S. Hieronymus sensu literali, Sobnam vocat quætorum & dispensatorem thesaurorum domus Dei: allegoricè per Sobnam intelligit Synagogam incredulam; per Eliacim, Ecclesiam, cuius caput Christus est, ad quem gloria Sacerdotij transferenda erat. Sic S. Hieronymus neque Sobnæ, neque Eliacimo summum arrogat Sacerdotium. Quare antote via mihi incedere videntur, qui Eliacimum summum Sacerdotem suum Iosue, tempore Xerxis ad Iuditham deditur, quàm alij, qui hinc in tenebris deprehensi, probabili quidem, sed non illustri coniectura, Sobnam & Eliacim sub Manasse casu extraordinario factos Pontifices putarunt, horumque posteriorem ad nostram Heroinam venisse suspi-

Nicephorus explicatur.

Conclusio.

ippi

ologia
tamenti

V
a.

QVÆSTIO V.

Quo tempore claruerit Iuditha.

¶ Si ex dictis ferè pateat huius quæstionis resolutio: perspicuitatis nihilominus gratia, discretè ponitur: de qua plerique omnes notant duas esse generales sententias, dum aliqui Iudithæ historiam Babylonicæ captiuitati præponunt; postponunt alij. Præponunt, & Manassæ temporibus imputant Salomon sub finem tom. 16. Peterius lib. 1. in Danielem, Bellarminus in Chronologia, & lib. 1. de Verbo Dei, cap. 12. Gretserus in defensione eiusdem loci, Serarius Iudith 1. q. 2. Gordon. cap. 10. Chron. nam. 33. Petauus lib. 12. cap. 26. Salianus ad an. m. 33. 44. num. 7. laudatque in hanc sententiam Turfellinum, & monet ex opinione Genebrardi Iuditham floruisse regnante Sedecia: Ioannis vero Benedicti, Codomanni, Verronij, Ziegleri, sub Iosia.

Quidam putant ante captiuitatem Babylonicam.

6 2

2. Hanc